

XIII.3 Přejchod práv a povinností při zrušení zaměstnavatele

Zákoník práce (§ 341) dále upravuje postup při:

- zániku zaměstnavatele rozdělením;
- zrušení (zániku) zaměstnavatele bez právního nástupce;
- zrušení (převodu) zaměstnavatele uplynutím doby nebo splněním úkolu.

Při zániku zaměstnavatele rozdělením (tedy při tzv. rozštěpení) přejímají od dosavadního zaměstnavatele práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnavatelé, kteří nastupují místo něj. Práva a povinnosti z kolektivní smlouvy přecházejí na přejímajícího zaměstnavatele na dobu účinnosti kolektivní smlouvy (nejdéle však do konce následujícího kalendářního roku).

V případě zrušení (zániku) zaměstnavatele bez právního nástupce, tedy v případě, kdy zde není přejímající zaměstnavatel, dochází k zániku pracovněprávních vztahů nejpozději dnem zániku zaměstnavatele (pokud ke skončení pracovněprávních vztahů nedošlo již dříve). V tom případě určí orgán, který zaměstnavatele zrušuje, který zaměstnavatel je povinen uspokojit nároky zaměstnanců zrušeného zaměstnavatele, popřípadě uplatňovat jeho nároky. Provádí-li se při zrušení zaměstnavatele jeho likvidace, postupuje se podle zvláštního právního předpisu. Tímto zvláštním právním předpisem je v současnosti občanský zákoník, zejména § 187 a násl.

V případě, že jde o zaměstnavatele, u kterého řídicí působnost při plnění úkolů vykonává nadřízený orgán, a dojde-li k převodu tohoto zaměstnavatele uplynutím doby, na kterou byl založen, nebo dosažením účelu, pro který byl ustaven, určí tento orgán, na kterého zaměstnavatele přecházejí jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů.